

и во време-то на Великій Симеона. Теофилактъ е написалъ и
много съчиненія противъ Латини-тѣ. Подирь патріарха
Теофилакта тжъ сѫщо ся трудеше за Бѣлгарскѣ-тѣ кни-
жнинѣ и другій-тѣ патріархъ — Евтимій, пріемникъ-тѣ
Теофилактовъ, който е написалъ житіе-то на св. Петкѣ.

При това и Асенъ нестоеше празенъ. Той направи
много църкви, училища и мънастиры, както въ държа-
вѣ-тѣ си, тжъ и въ св. Горѣ, и съ примѣръ-тѣ си насыр-
чаше много учены мѫжіе да ся стараїтъ за развитіе-то
и распространеніе-то на Бѣлгарскій языкъ. По тѣзи при-
чинѣ на много мѣста, даже и въ св. Горѣ, преди дѣто ся
е четяло на Грыцки языкъ, сега — въ време-то на Асеня,
богослужено-то зело да ся извършва на Бѣлгарски. Тжъ
сѫщо и въ Влашко ся въведе Бѣлгарскій языкъ и сами-тѣ
Власи, които преди бѣхѫ католици или папищаши, пре-
минахѫ въ православіе-то.

И тжъ Асенъ заедно съ бѣлгарско-то могющество въ-
звыси и распространи и Бѣлгарскій-тѣ языкъ, както и пра-
православіе-то. При него Бѣлгарска-та Іерархія си бѣше
православна, независима нито отъ Грыцкій патріархъ
нито отъ Римскій Папа, т. е. при Асеня Бѣлгар. Іерархія
бѣше тжъ сѫщо независима отъ никого, както и во време-
то на св. Бѣлгарски царь Бориса и сына му Великаго
Симеона. Колко и да ся мѫчахѫ папски-тѣ калугери да ся
впъхижтъ въ Бѣлгарію и да земжтъ въ рѫцѣ си иѣкоѧ
си дѣлность, иъ Бѣлгарски-тѣ господари, както и ду-
ковны-тѣ Бѣлгарски началници предвиждахѫ сичби-тѣ